

ønsker, at ØK eksporterer til et andet uland. Jeg havde nær sagt, det ville være en uvenlig handling over for Folketinget, hvis ØK sender det videre til et andet uland – det signal burde vi da give.

Så har jeg en kommentar til hr. Poul Nødgaard, der påpegede, at det var to ens forslag. Ja, det gør vel egentlig ikke noget. De er ikke helt ens, som jeg har sagt, men tankegangen, det vi vil nå frem til, er selvfølgelig ens, så det har vel ikke skadet noget, at der ligger to forslag.

Til hr. Niels J. Langkilde vil jeg godt sige, at diskussionen om lovgivning og udøvende magt, den kan jo være meget interessant og teoretisk. Nu er det jo sådan, at de fleste love i det her land er lavet, fordi man fandt ud af, at udøvelsen var gal. Og hvis mange partier i dag er enige om, at det her faktisk var noget skidt, at der ikke var et ordentligt lovgrundlag, så kunne vi da i hvert fald få dét ud af det, at vi i forhold til fremtiden mener, at der skal laves et ordentligt lovgrundlag.

Til Venstres ordfører vil jeg sige, at jeg forstod Venstres melding som værende af meget principiel karakter: at så længe det ikke var forbudt af nogen andre ude i verden, så skulle man selvfølgelig have lov at sælge. Det er, synes jeg, et ret uinteressant synspunkt i forhold til det her. Det, vi diskuterer, er, om vi skal gribe ind og begynde at stille regler op for, hvordan vi handler. Jeg synes, at det lød i retning af den store totaliberalisme: sådan noget vil Venstre ikke røre. Men jeg misforstod det forhåbentligvis.

Jeg håber, at mange partier, helst os alle sammen, vil kunne lægge linjerne for et dansk forslag, som vi kan føre frem internationalt. Størst virkning får det vel, hvis vi kan gøre det i EU, sådan at vi ikke kommer i den her situation bagefter, samt hvis vi får sendt et signal om, at vi vil være meget, meget utilfredse, hvis det her sagsforløb ender med, at Sojakagen bliver eksporteret til et andet ikke-OECD-land.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslut-

ning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af indflydelse for modtagere efter bistandslovens § 58 af hjælpemidler af personlig art.

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(FremSAT 17/11 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Forslaget har som formål at sikre indflydelse for modtagere efter bistandslovens § 58 af hjælpemidler af personlig art.

Inden jeg kommenterer det fremsatte beslutningsforslag, vil jeg kort skitsere principperne for de gældende regler om hjælp efter bistandslovens § 58.

Den helt overvejende hovedregel er, at brugerne skal have stillet et hjælpemiddel til rådighed uden særlig egenudgift. Hjælp ydes enten som udlån, kontantydelse eller naturalie, og kommunen kan bestemme, at et hjælpemiddel skal leveres af bestemte leverandører. Kommunen kan i stedet for have egne depoter, indgå pris- eller leverandøraftaler og dermed opnå økonomiske fordele i form af mængderabatter, ligesom der kan aftales smidige forretningsgange i forbindelse med f.eks. ansøgning, levering og reparation af hjælpemidler.

Som det også er nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget, fremgår det af vejledningen til hjælpemiddelbekendtgørelsen, at en prisaftale ikke må hindre, at personer med et særligt behov får det bedst egnede hjælpemiddel, selv om hjælpemidlet ikke er omfattet af prisaf-talen, og ved særlige personlige hjælpemidler som f.eks. ortopædiske sko og arm- og benproteser skal brugeren sikres indflydelse på valg af leverandør.

Med disse bestemmelser har man søgt at imø-